



Theater Na de Dam
Atelier

HOE VIER JE HET LEVEN, NA ZOIETS ALS OORLOG?

Thema's: Herdenken nu

Locatie: Den Haag

Door: Iselin van Duuren (tekst), Dimphna van Kempen (regie) en Isaura Sanwirjatmo (cinematografie)

Deze tekst gaat over Ellis en Bernie, twee verliefde jongeren in Den Haag die in de oorlog van elkaar gescheiden werden en elkaar bleven schrijven via dagboeken. Hoe was het om verliefd te zijn tijdens de oorlog? Hoe bestaat zoiets naast elkaar? En hoe staan we anno nu stil bij iets als oorlog?

ACTEUR Als je je er lang genoeg in onderdompelt
Wordt alles oorlog
Een volle trein instappen
Hekken
Kindertekeningen
Prikkel draad
De voetstappen van een groep die een trap opgaat
Etalages van schoenwinkels
Een flesje Fanta
'Ik wacht hier wel even, tegen de muur'
'Is het gas uit?'
Mannen op het vliegveld die roepen dat ik door moet lopen

Aan moet sluiten
Mijn tas af moet geven
Het geluid van een pingpongballetje
De haren op de grond bij m'n kapper
Gestreepte kleding
Agenda's
Liefdesverdriet
Ensuite deuren
Sloten op deuren
Mezelf verstoppen vlak voor we 'verrassing!' roepen
Iemand die 'sssst' zegt

We mogen niet vergeten
Maar ik wil
Soms
Ook weer een beetje anders dan oorlog in m'n hoofd

Hoe lang moet je stilstaan bij zoiets? En-
Hoe stil sta je dan?
Zijn 2 minuten voldoende?
Is het één langgerekt bevroren moment? Of-
Wisselt het zich af? En met wat dan?
Is te lang stilstaan niet zonde?
Omdat er juist zoveel vrijheid is, nu, om te bewegen.

Ellis en Bernie schreven elkaar liefdesbrieven
Terwijl hun burens, hun vrienden, gedeporteerd
werden

Ellis zag het gebeuren.
Verstopt in het zoldertje van het Kwikstaartje
Zag ze door de kieren van het dak
Hoe het gezin in het huisje naast hen werd opgepakt
Een vader, een moeder en twee jonge kinderen
Omdat de jongste op weg naar hun schuilplaats
Per ongeluk haar knuffel verloren had

Ellis zag het gebeuren
En schreef Bernie in haar dagboek zoete hoopvolle
gedichten

Bernie zag op zijn beurt
De razzia's in Scheveningen
En bleef zijn Ellis-popje schrijven
Dat hij er zo naar uit keek
Zijn vrouwtje in zijn armen te houden
En samen aan hun toekomst te beginnen

Hoe vier je het leven, na zoiets als oorlog?
Naast zoiets als oorlog?

Deze scène komt uit de voorstelling *Laten we bij het bankje beginnen*, die in 2023 speelde in Den Haag (Het Nationale Theater). De voorstelling is gemaakt door Iselin van Duuren (tekst), Dimpna van Kempen (regie) en Isaura Sanwirjatmo (cinematografie).